

ditrisikoen og er blevet til efter implementeringen af solvensnøgletalsdirektivet (89/647/EØF).

Ved et realkreditinstituts solvensopgørelse efter de gældende regler i henhold til realkreditlovens § 53 indgår instituttets aktiver og ikke-balanceførte poster med vægte, der skal afspejle risikoen ved det pågældende aktiv. Vægten for aktiverne og de ikke-balanceførte poster tager alene udgangspunkt i kreditrisikoen, dvs. risikoen for en reduktion af aktivets værdi som følge af debtors manglende betalingsevne.

Foruden kreditrisici er realkreditinstituttet imidlertid også udsat for tab som følge af markedsrisici i form af ugunstige renteusving, aktiekursudsving og valutakursudsving og som følge af en medkontrahents manglende evne til at honorere sine forpligtelser. Kapitalkravsdirektivet pålægger derfor medlemslandene at indføre et nyt sæt risikovægte til de aktiver, der er særligt udsat for disse markedsrisici.

Det har været nødvendigt at indføre et nyt begreb, »handelsbeholdningen«, for at afgrænse de aktiviteter, hvortil nye kapitalkrav stilles. Handelsbeholdningen omfatter værdipapirer og finansielle instrumenter, der af institutterne besiddes i handelsmæssigt øjemed. Ved opgørelsen af handelsbeholdningen tages der hensyn til de specielle renterisikoforhold, der gælder for realkreditinstitutter. Realkreditinstitutterne er gennem lovgivningen af hensyn til sikkerheden bag realkreditobligationerne i forvejen begrænset med hensyn til at påtage sig renterisici på den samlede balance. En nærmere afgrænsning af handelsbeholdningen i realkreditinstitutter findes i bemærkningerne til § 1, nr. 23.

Kapitalkrav til afdækning af markedsrisici beregnes herefter på institutternes handelsbeholdning af værdipapirer, terminsforretninger og finansielle instrumenter. Kapitalkrav til afdækning af valutarisici beregnes dog på såvel handelsbeholdning som øvrige aktiviteter uden for denne. Dette vil blive præciseret i den reviderede kapitaldækningsbekendtgørelse.

Formålet med at afgrænse en handelsbeholdning er at udskille de aktiviteter, hvorpå der er en særlig risiko for kurstab. Aktiviteter inden for handelsbeholdningen vil herefter foruden kapitalkrav til afdækning af kreditrisikoen være pålagt særlige kapitalkrav, der skal afspejle disse markedsrelaterede kursrisici.

Forslaget indebærer, at poster med markedsrisiko fremover indgår i solvensopgørelsen sammen med de vægtede aktiver m.v. På handelsbeholdningsaktiviteter vil derfor indgå en risikovægtning for markedsrisikoen ud over risikovægtning for en traditionel udstederrisiko (kreditrisiko) svarende til de gæl-

dende regler for risikovægtning. De enkelte aktiviteter indgår med en vægt, der indeholder alle de typer af risici, der er på den pågældende aktivitet (inkl. afviklingsrisici). Dette vil blive præciseret i kapitaldækningsbekendtgørelsen.

Lovens regler for opgørelsen af institutternes ansvarlige kapital følger af Rådets direktiv 89/299/EØF af 17. april 1989 om kreditinstitutters egenkapital. Egenkapitaldirektivet fastlægger de kapitalelementer, der kan indgå i kreditinstitutternes ansvarlige kapital. Disse regler er implementeret i realkreditlovgivningen og fremgår dels af lovens kapitel 9 dels af bekendtgørelsen om realkreditinstitutters kapitaldækning.

Med kapitalkravsdirektivet indføres et nyt kapitalelement i form af kortfristet supplerende kapital. Kortfristet supplerende kapital kan kun anvendes til dækning af kapitalkrav til markedsrisiko. Kapitalelementet får de samme karakteristika som supplerende kapital i forhold til betingelser for kapitalens optagelse. Kortfristet supplerende kapital indgår dog ikke i den ansvarlige kapital, jf. i øvrigt bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Ad 3 (Anbefalinger fra Det Tværministerielle Kontaktudvalg)

I december 1993 blev det besluttet, at regeringen i samarbejde med Danmarks Nationalbank skulle »udarbejde en redegørelse for situationen i banksektoren og forventningerne til de kommende års udvikling«. Arbejdet hermed blev henlagt til Det Tværministerielle Kontaktudvalg vedrørende det Finansielle Marked.

I oktober 1994 afgav udvalget, hvis formand var departementschef Jens Thomsen, Økonomiministeriet, en rapport med titlen »Den danske pengeinstitutsektor«.

Rapporten indeholdt bl.a. nogle anbefalinger om, hvorledes tilsynet med kriseramte pengeinstitutter kunne forbedres.

Rapporten tog udelukkende sigte på pengeinstitutsektoren med de særlige karakteristika, som denne sektor har i relation til den virksomhed, som udøves. Alligevel findes det hensigtsmæssigt på en række punkter tillige at implementere disse anbefalinger i realkreditloven. Udover anbefalinger, som kræver lovændring, agter Finanstilsynet at udarbejde og udlevere sektorgennemsnit for en række nøgletal for realkreditinstitutter, således at institutterne har mulighed for selv at vurdere deres økonomiske stilling i forhold til den øvrige del af sektoren, den såkaldte »self assessment-metode«.

På bank- og sparekasselovens område er der bl.a. fremsat lovforslag om: